

LETTERKUNDE

BIBLIOTHEEK DER NEDERLANDSCHE LETTEREN

A. Drost, *Hermingard van de Eikenterpen*.
Verzorgd door Prof. Mr P. N. van Eyck.

D. Vzn Coornhert, *De Dolinge van Ulysse*.
Verzorgd door Dr Th. Weevers. N.V. Uitg.-
Mij Elsevier, Amsterdam.

De reeks zeer belangrijke uitgaven van momenten uit de Nederlandsche letterkunde door de N.V. Uitg.-Mij Elsevier, Amsterdam, begint al het aspect van een kleine, zich vormende bibliotheek te krijgen; reeds rijen zich, naast de *Geestelijke Epiek der Middeleeuwen*, welk deel in dit tijdschrift door mevr. Top Naeff werd besproken, Drost's *Hermingard van de Eikenterpen*, *Gedichten* van Prosper van Langendonck en *Starkadd*, een drama van Alfr. Hegenscheidt, Coornhert's *Dolinge van Ulysse* en een eerste bundel *Toneelspelen* van Vondel. Wij zien ons genoodzaakt ditmaal één deel, *de Vlamingen* van Langendonck en Hegenscheidt, onbesproken te laten, al doen wij dit niet zonder er uw bijzondere en zoo zeer gerechtvaardigde aandacht voor te vragen. Op de Vondelspelen komen we nader terug.

Drost's *Hermingard van de Eikenterpen* werd verzorgd door Prof. Mr P. N. van Eyck, die er, zooals te verwachten was, een boeiende, zeer scherpzinnige en zeer nieuwe inleiding voor schreef. Immers met welbewuste strijdbaarheid predikt hij de revolutie tegen de theorieën van Kalff en Te Winkel, tegen een vaak bepleiten invloed van Scott, tegen het gangbare misverstand als zou Chateaubriand in *Les Martyrs*, met zijn verheerlijking van het officieele, in de Roomsche-Katholieke kerk belichaamde Christendom, met zijn geloof

ook in de wereldlijke gestalte van dat Christendom, het Christen-Keizerschap van Caesar Konstantijn, op één lijn staan met Drost, die juist door de figuur van den ouden, vromen, door berouw verteerden Caelestius, het zuivere, prille, evangelische Christendom predikt. En tegen nog meer trekt Van Eyck te velde. Tegen de misleidende, want vervalschende voltooiing van Drost's *Pestilentie* door Potgieter en Bakhuizen van den Brink. Tegen, tenslotte, het oordeel van Verwey, die in het proza van de *Hermingard* „oratorische zwier” vindt en „overmatige gespannenheid”.

Het kan een aanvechtbare veronderstelling zijn, maar wij meenen, dat het de intrinsieke waarde van Van Eyck's inleiding voor u verhoogt, wanneer ge den omgekeerden weg volgt en u eerst in de romantiek van Drost verdiept, om daarna uw bevindingen aan het oordeel van Van Eyck te toetsen en uw inzicht door zijn studie te verhelderen.

Daar deze bibliotheek zich bedoelt te richten tot een grooter publiek, mag men van een gedeelte der lezers een zekere onwennigheid, om niet te zeggen aversie, verwachten ten opzichte van de litteraire taal dier dagen, de wachtwoorden van de romantiek, de ten hemel geslagen oogen, de hevig zwoegende boezems, de heulbiedende toespraken tot treurende maagden en wat dies meer zij. Echter werkt de lezing van Drost's *Hermingard* homöopathisch, want wie zich eenmaal liet lokken binnen het romantisch landschap van moerassen en bosschen rondom de Eikenterpen, het machtsgebied van den Bataafschen hertog Thiedric, die laat zich op den duur eerder bekoren dan verjagen. De lezing (voor sommigen van ons herlezing) van de *Hermingard* bewijst overtuigend, dat Drost geboren